

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1004/2025-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Melaniji Centner, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Danire Grahović iz Zagreba, I. Kozari put 50B, OIB: 23798094687, zastupane po punomoćnicama Ani Tomac Marković, Bernardi Horvatović, Sanji Serdar i Ivi Bolanča, dipl. pravicama iz Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH iz Zagreba, Trg kralja Petra Krešimira IV broj 2, protiv tuženika Dom za starije osobe Park iz Zagreba, Ivanićgradska ulica 52, OIB: 30468132163, zastupanog po punomoćniku Darku Terek, odvjetniku iz Zagreba, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 11. rujna 2026. godine, u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnice tužiteljice, zakonske zastupnice tuženika i punomoćnika tuženika, dana 26. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I Poništava se Ugovor o radu na određeno vrijeme sklopljen 25. travnja 2025. godine između tužiteljice Danire Grahović iz Zagreba, I. Kozari put 50 B, OIB: 23798094687 i tuženika DOM ZA STARIJE OSOBE "PARK", Ivanićgradska ul. 52, 10000, Zagreb, OIB: 30468132163.

II Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u roku od 15 dana."

III/ Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku parnični trošak ovoga postupka u iznosu od 625,00 eura, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu čistačice na adresama Ivanićgradska ulica 52 i Lašćinska cesta 98 a, temeljem Ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljenog 25.04.2025. Navodi da je imala sklopljen Ugovor o radu na neodređeno vrijeme uz probni rad u trajanju od 3 mjeseca, a koji je sklopljen 13.12.2024. za obavljanje poslova i radnih zadataka čistačice na prije navedenim adresama. Navodi da je poslodavac pozvao tužiteljicu na razgovor u vezi produženja probnog rada, jer je tužiteljica za vrijeme probnog

rada bila na bolovanju te je tužiteljici u uredu poslodavca, po pozivu, usmeno komuniciran produženi probni rad do 25.04.2025.

Navodi da je dana 25.04.2025. tužiteljica pozvana na razgovor u ured gospođe Antonije Škripac zaposlene u računovodstvu poslodavca i da joj je imenovana rekla kako će joj pripremiti ugovor o radu na određeno vrijeme i da će joj ga dati na potpis. Također je rečeno, ako tužiteljica ne prihvati i potpiše isti dan ponuđeni Ugovor o radu na određeno vrijeme, da će biti odjavljena s mirovinskog i zdravstvenog osiguranja s obrazloženjem da nije zadovoljila na probnom radu. Navodi da je tužiteljica istog dana 25.04.2025. ujutro nazvala pravnu službu Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika Republike Hrvatske čiji je član, a temeljem čega ostvaruje pravo na besplatne pravne savjete u svezi s ostvarivanjem prava iz rada i po osnovi rada. Navodi da pravnica Ana Tomac Marković u početku nije shvatila upit tužiteljice, koja je po načinu prenošenja informacija i intonaciji bila očito u velikom stresu i brizi da će joj taj dan prestati radni odnos. Navodi da je pravnica zamolila tužiteljicu da se smiri i da joj pošalje već sklopljeni Ugovor o radu na neodređeno vrijeme s probnim radom te ponuđeni Ugovor o radu na određeno vrijeme. Međutim, tužiteljica tada nije imala ponuđeni Ugovor o radu na određeno vrijeme, jer isti još nije bio izrađen. Dalje navodi da je u nekoliko navrata taj dan bila u istom uredu, gdje joj je rečeno da joj poslodavac predlaže potpisivanje ponuđenog ugovora o radu na određeno vrijeme, a da će joj u protivnom 25.04.2025. biti zadnji radni dan i da će biti odjavljena s obveznih osiguranja kao osiguranik po osnovi radnog odnosa, mirovinskog osiguranja i obveznog zdravstvenog osiguranja. Tužiteljica navodi da je navedeno kod nje izazvalo opravdani strah i naznake panike i da je bila ozbiljno zabrinuta za iznenadnu financijsku nestabilnost u koju bi je takva situacija mogla dovesti, osobito uzimajući u obzir da tužiteljica živi u podstanarskom stanu sa suprugom i dvoje maloljetne djece starosti od 4 i 7 godina. Tužiteljica navodi da je iz navedenih razloga isti dan potpisala ponuđeni Ugovor o radu na određeno vrijeme, a kako joj se ne bi prekidao radni odnos.

Tužiteljica još navodi kako je nekoliko dana prije 25.04.2025. i prije nastupjele odsutnosti ravnateljice Nataše Koražija, bila pozvana u ured ravnateljice na sastanak s ravnateljicom i Antonijom Škripac, gdje su joj imenovane rekle da će joj istekom probnog rada ponuditi ugovor o radu na određeno vrijeme do povratka radnice Antonije Pranjić Demirović s dopusta za njegu djeteta. Na upit tužiteljice što će biti s njom istekom od godinu i pol, ravnateljica je prvo šutila, a potom rekla da se sve može promijeniti, pa joj opet ponuditi ugovor o radu na neodređeno. Tužiteljica ističe da je ona pod prijetnjom potpisala ponuđeni Ugovor o radu na određeno vrijeme dana 25.04.2025. te se poziva na odredbu čl. 279. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023 – u daljnjem tekstu ZOO), u kojoj se pod pojmom prijetnje smatra izazivanje opravdanog straha, tj. onog straha za koji se iz okolnosti vidi kako je ozbiljnom opasnošću ugrožen život, tijelo ili drugo značajno dobro osobe, a koji strah je tužiteljica osjetila iz očiglednih razloga. Stoga je tužiteljica iz straha za egzistenciju sebe i svoje djece, odnosno cijele obitelji, pod prijetnjom da će isti dan biti raskinut Ugovor o radu na neodređeno vrijeme i da će biti odjavljena s obveznih osiguranja, potpisala ponuđeni Ugovor o radu na određeno vrijeme, potpisom kojeg je u članku 1. stavku 4. stavljen izvan snage Ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen dana 13.12.2024.

Tužiteljica još navodi da je putem svoje punomoćnice dana 09.05.2025. podnijela Zahtjev za zaštitu prava, u kojem je predložila sporazumno staviti izvan snage Ugovor o radu na određeno vrijeme od 25.04.2025. te navodi da je dana

22.05., a potom i 26.05.2025. punomoćnica tužiteljice zaprimila Odluku tuženika kojom se odbija zahtjev za zaštitu prava radnice Danire Grahović. Tužiteljica još navodi da je njoj ponuđen Ugovor o radu na određeno vrijeme do povratka radnice s dopusta za njegu djeteta, iako je već egzistirao potpisani i važeći Ugovor o radu na neodređeno vrijeme po isteku probnog rada. Navodi da nije jasno zašto je po isteku probnog rada poslodavac ponuđenim ugovorom o radu na određeno vrijeme stavio izvan snage važeći ugovor o radu, čime je doveo radnicu u bitno nepovoljniji položaj, iskoristivši pri tome slabiji položaj radnice u odnosu na sebe, kojim postupanjem je prema tužiteljici počinjena zlouporaba instituta zasnivanja radnog odnosa na određeno vrijeme.

2. Konačno uređenim tužbenim zahtjevom kao u tužbi tužiteljica predlaže da sud poništi Ugovor o radu na određeno vrijeme sklopljen dana 25.04.2025. između tužiteljice i tuženika te potražuje i naknadu parničnog troška.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu potvrđuje da je tužiteljica zaposlena kod tuženika na radnom mjestu čistačice temeljem Ugovora o radu na određeno vrijeme, koji Ugovor je sklopljen dana 25.04.2025. Potvrđuje i da je tužiteljica imala sklopljen Ugovor o radu na neodređeno vrijeme uz probni rad u trajanju od tri mjeseca, a koji je sklopljen dana 13.12.2024. za obavljanje istih poslova čistačice na adresama Ivanićgradska 52 i Lašćinska cesta 58 a u Zagrebu. Tuženik navodi da nije sporno niti to da je tužiteljica dana 25.04.2025. pozvana u poslovne prostorije tuženika, kojom prigodom joj je zaposlenica tuženika Antonija Šipka ponudila sklapanje novog Ugovora o radu na određeno vrijeme.

Tuženik navodi da tužiteljica nije zadovoljila na probnom radu koji joj je bio ugovoren po Ugovoru o radu od 13.12.2024., pa je već bila pripremljena odluka o otkazu ugovora o radu zbog nezadovoljavanja na probnom radu. Dalje navodi da je istovremeno radnica Antonija Pranjić Demirović otišla na bolovanje zbog njege djeteta, pa je tužiteljici ponuđen novi Ugovor o radu na određeno vrijeme do povratka radnice Antonije Pranjić Demirović na rad. Tuženik navodi da je ravnateljica tuženika u prisutnosti Antonije Šipke, u razgovoru s tužiteljicom već dana 22.04.2025., detaljnije pojasnila razloge nezadovoljavanja na probnom radu, ali je i najavila mogućnost nastavka rada kod tuženika, ukoliko tijekom rada na određeno vrijeme ispravi svoj odnos prema radu i unaprijedi rad zbog kojega nije zadovoljila na probnom radu, posebno iz razloga što kod tuženika postoji nedostatak radne snage na poslovima čistačice. Tuženik ističe da nije točno da je tužiteljica pod prijetnjom potpisala ponuđeni ugovor o radu na određeno vrijeme dana 25.04.2025., odnosno navodi da je sklapanjem tog ugovora tužiteljica stavljena u povoljniji položaj od položaja u kojem se našla dana 25.04.2025., kada bi, zbog nezadovoljavanja na probnom radu, došlo do otkaza Ugovora o radu. Još navodi da je dana 25.04.2025. tužiteljica oko 14:30 sati pozvana u poslovne prostorije tuženika, gdje joj je na potpis ponuđen Ugovor o radu na određeno vrijeme te da je tužiteljica prije potpisa molila kopiju prijedloga tog ponuđenog Ugovora. Navodi da je tužiteljica nakon što joj je dostavljena kopija toga prijedloga, napustila prostoriju u kojoj se obavljao razgovor, kako bi se, kako je rekla, pravno savjetovala te se nakon cca 20 minuta vratila i bez primjedbi i komentara potpisala novi Ugovor na određeno vrijeme. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti i potražuje naknadu parničnog troška.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o radu na određeno vrijeme sklopljen između tužiteljice i tuženika dana 25.04.2025. (str. 5-7 spisa),

Ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen između tužiteljice i tuženika dana 13.12.2024. (str. 8-10 spisa), e-mail od 09.05.2025. sa zahtjevom od 08.05.2025. za zaštitu prava tužiteljice i punomoći (str. 11-14 spisa), presliku koverta (str. 15 spisa), e-mail od 26.05.2025. (str. 16-17 spisa) i e-mail od 22.05.2025. s Odlukom tuženika od 21.05.2025. o odbijanju zahtjeva za zaštitu prava tužiteljice i punomoći (str. 18-21 spisa) te je u postupku izveden dokaz saslušanjem parničnih stranaka, tj. tužiteljice i zakonske zastupnice tuženika Nataše Koražija te svjedoka Antonije Šipka.

5. Cijeneći rezultate dokaznog postupka prema odredbi čl. 8 Zakona o parničnom postupku (NN 53/1991, 91/1992, 112/1999, 117/2003, 88/2005, 84/2008, 96/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023 i 146/2025 - dalje u tekstu ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan.

6. Među strankama nije sporno da su tužiteljica i tuženik dana 13.12.2024. sklopili Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, i to s početkom rada od 16.12.2024., uz ugovoreni probni rad u trajanju od tri mjeseca, a za obavljanje poslova čistačice.

Nadalje, nije niti sporno da je tužiteljica tijekom trajanja ugovorenog probnog rada bila na bolovanju i da joj je probni rad zbog te činjenice bio produljivan te da je u konačnici tužiteljica odradila ugovoreni probni rad od tri mjeseca zaključno do 25.04.2025.

Nije niti sporno da je tužiteljica dana 25.04.2025. bila pozvana u poslovne prostorije poslodavca i da joj je tada zaposlenica tuženika Antonija Šipka (djevojačkog prezimena Škripac) ponudila sklapanje novog Ugovora o radu na određeno vrijeme.

Nije niti sporno da je nekoliko dana ranije, odnosno 22.04.2025., tužiteljica bila pozvana na sastanak u ured ravnateljice tuženika te da su tada bile prisutne ravnateljica, Antonija Šipka i tužiteljica te da je tužiteljici rečeno da nije zadovoljila na probnom radu i da će joj istekom probnog rada biti ponuđen ugovor o radu na određeno vrijeme.

Nadalje, nije niti sporno da je tužiteljica prihvatila ponudu novog Ugovora o radu na određeno vrijeme i da su stranke dana 25.04.2025. i sklopile taj Ugovor, također za obavljanje istih poslova, odnosno čistačice, a za razdoblje od 26.04.2025. do povratka radnice Antonije Pranjić Demirović s dopusta za njegu djeteta.

Među strankama nije niti sporno da je tužiteljica još uvijek u radnom odnosu kod tuženika temeljem tog Ugovora o radu na određeno vrijeme od 25.04.2025., a do povratka na posao radnice Antonije Pranjić Demirović, koja je također radnica na poslovima čistačice.

Među strankama nije niti sporno da je tužiteljica poslodavcu podnijela zahtjev za zaštitu prava od 09.05.2025., u kojem se poziva da je Ugovor o radu na određeno vrijeme od 25.04.2025. sklopila pod prijetnjom.

Zaključno, nije niti sporno da je tuženik kao poslodavac drugostupanjskom Odlukom od 21.05.2025. odbio tužiteljin zahtjev za zaštitu prava kao neosnovan.

7. Među strankama je sporan pravni osnov, odnosno je li tužiteljica Ugovor o radu na određeno vrijeme od 25.04.2025. sklopila, tj. potpisala zbog mana svoje volje, a to je prijetnja. Pri tome tužiteljica u tužbi i tijekom postupka ističe da je taj sporni Ugovor o radu na određeno vrijeme potpisala pod prijetnjom otkazivanja Ugovora o radu na neodređeno vrijeme, jer je dana 22.04.2025. saznala za prestanak radnog odnosa i da će 25.04.2025. biti odjavljena s mirovinskog i

zdravstvenog osiguranja, čime je u roku od dva dana dovedena u egzistencijalnu neizvjesnost.

8. Predmet ovoga spora je poništenje Ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljenog između parničnih stranaka dana 25.04.2025., a zbog tvrdnje tužiteljice da je isti Ugovor potpisala zbog mana svoje volje, odnosno pod prijetnjom.

9. Iskazom tužiteljice sud je utvrdio da je i dalje u radnom odnosu kod tuženika i da je s tuženikom sklopila dva Ugovora o radu, time da je prvi bio na neodređeno vrijeme od 13.12.2024. s ugovorenim probnim radom u trajanju od 3 mjeseca, a drugi je na određeno vrijeme od 25.04.2025., temeljem kojeg je i nadalje u radnom odnosu kod tuženika. Navodi da je zbog djeteta bila na bolovanju tijekom trajanja tog probnog rada, ali se nije mogla točno sjetiti koliko je to bolovanje trajalo, time da nije bila na bolovanju tijekom cjelokupnog trajanja probnog rada, jer je tijekom tog razdoblja i radila i bila na bolovanju. Tužiteljica je imenovala svoje prve nadređene osobe (bez prezimena), koje su bile određene da bi je nadzirale tijekom probnog rada. Tužiteljica navodi da joj tijekom probnog rada nitko od strane poslodavca nije komunicirao da je nezadovoljan s njom tijekom probnog rada. Navodi da je zapravo faktično došlo do produženja njezinog probnog rada zbog bolovanja. Na poseban upit odgovorila je da je po isteku probnog rada komunicirala s gđom Antonijom, koja ju je pozvala na sastanak u ured ravnateljice i da su razgovoru bile prisutne njih tri i da su joj usmeno priopćile da nije zadovoljila na probnom radu, odnosno ponudile su joj ugovor radi zamjene kolegice Antonije Pranjić, koja je bila na dugotrajnom bolovanju zbog njege djeteta na godinu i pol dana, odnosno do njezinog povratka. Tužiteljica navodi da je ona podstanar i da ima dvoje maloljetne djece od nepunih 9 i 6 godina i da je u toj situaciji bila prisiljena prihvatiti ugovor na određeno vrijeme. Navodi da se zapravo bojala zbog tog otkaza, odnosno problema s pronalaskom posla u današnje vrijeme i da su toga dana one samo razgovarale, a da je ona naknadno došla na potpisivanje novog ugovora o radu na određeno vrijeme. Dalje je izjavila da je na njezinom radnom mjestu na neodređeno vrijeme zaposlena Jelena Farkaš, čija majka je dugogodišnja radnica kod tuženika. Vezano za radnu atmosferu, odnosno na upit je li imala problema pri obavljanju svoga posla kao spremačica, navela je da nema baš nikakvih problema i da radi u odličnom timu. Na upit je li prema njoj bilo kakvih prisila, odnosno prijetnji ili je ona dragovoljno potpisala ugovor na određeno vrijeme, odgovorila je da prema njoj nije bilo nikakve prijetnje, ali da se ona osjećala kao da se njoj prijeti. Navela je da je prethodno molila gđu Antoniju da se nju i dalje zadrži prema ugovoru na neodređeno vrijeme, a kako bi ishodila stambeni kredit i kupila kuću, ali da joj je gđa Antonija rekla da se to ne smije po zakonu. Na upit je li joj itko rekao da je pripremljena odluka o otkazu ugovora o radu zato što nije zadovoljila na probnom radu, odgovara da joj to nije bilo rečeno prije nego što je bila pozvana na sastanak, odnosno da joj niti tijekom razgovora s gđom Antonijom i gđom Koražija ništa takvog nije bilo rečeno. Navela je da je s gđom Antonijom i gđom Koražija imala ukupno dva sastanka, pri čemu su njih obje bile prisutne na oba ta sastanka, odnosno ispravila je svoj iskaz i navela da je vezano za svoj radni odnos kod tuženika bila prisutna na dva sastanka, od kojih se prvi ticao samog zasnivanja radnog odnosa, a drugi je bio vezan za potpisivanje ugovora na određeno vrijeme. Na upit da li se nešto dopisivala s gđom Antonijom, odnosno da li joj je slala mailove vezano za ugovor, odgovorila je da nije, odnosno da je s gđom Antonijom komunicirala putem maila samo kada je tražila platne liste.

10. Iskazom zakonske zastupnice tuženika Nataše Koražija, sud je utvrdio da je tužiteljici bio produžavan probni rad iz razloga što je doista bila na bolovanju tijekom ugovorenog probnog rada prema ugovoru o radu na neodređeno vrijeme te da je tužiteljica s produženjem probnog rada u konačnici odradila ukupno 3 mjeseca probnog rada. Navodi da je tužiteljicu pratilo Povjerenstvo za praćenje probnog rada, koje se uobičajeno formira za takve situacije te da je njoj dana 18.04.2025. Povjerenstvo uručilo zapisnik, prema kojem tužiteljica nije zadovoljila na probnom radu, s taksativno navedenim razlozima. Navodi da je na kraju zapisnika bilo navedeno i da je tužiteljica bila više puta upozoravana na propuste u radu i da joj je ukazivano na mogućnost popravljivanja tih propusta. Na upit je li poslodavac ikada sačinio odluku o otkazu ugovora o radu tužiteljici zbog nezadovoljavanja na probnom radu, odnosno je li takva odluka bila uručena tužiteljici, odgovara da je odluka bila napisana, odnosno sačinjena i pripremljena, ali da nije bila uručena tužiteljici. Navodi da su dana 22.04.2025. tužiteljicu pozvali na razgovor u njezin ured, tj. u ured ravnateljice i da je tome bila prisutna Antonija Šipka, koja inače vodi kadrovske poslove i ona, tj. ravnateljica. Navodi da su tada gđa Antonija i ona upoznale tužiteljicu sa sadržajem toga zapisnika Povjerenstva vezano za tužiteljčin probni rad. Dalje navodi da je upravo u to vrijeme kod tuženika bilo otvoreno radno mjesto na određeno vrijeme na duže vrijeme, a za iste poslove čistačice, odnosno spremačice. Za razloge za koje se tužiteljicu teretilo da nije zadovoljila na probnom radu, navela je da su se njoj činili kao razlozi koje je bilo moguće popraviti tijekom duljeg rada, ali to nije bilo sigurno, odnosno poslodavac je za to trebao imati dodatno vrijeme. Dalje navodi da su stoga tada imali dvije opcije, odnosno ili raskid ugovora o radu ili ovu opciju s ponudom novog ugovora na određeno vrijeme, koji je zapravo i duži ugovor o radu, a vezano za koji je i moguće utvrditi je li došlo do napretka u radu tužiteljice. Dalje navodi da je na tom sastanku održanom dana 22.04.2025. tužiteljici predloženo da poslodavac ima mogućnost raskida ugovora o radu ili mogućnost zapošljavanja na određeno vrijeme, i to praktički u kontinuitetu i da se stoga kod tužiteljice zapravo radilo o kontinuiranom nastavku radnog odnosa, najprije temeljem ugovora o radu na neodređeno, i nastavno temeljem ugovora na određeno vrijeme. Zakonska zastupnica tuženika dalje navodi da je tužiteljica nakon tog sastanka održanog 22.04.2025. rekla da će razmisliti. Dalje pojašnjava da, obzirom je tužiteljici dana 25.04.2025. isticao ugovor, a vezano za istek tri mjeseca probnoga rada, budući ona toga dana nije bila na radnom mjestu i koristila je slobodni dan, to je zamolila gđu Antoniju da je informira što je tužiteljica odlučila, na što joj je Antonija rekla da nema povratne informacije, pa je ista nazvala tužiteljicu. Navodi da se tužiteljica povratno javila mailom da joj se pripremi ugovor da ga pročita te je kolegica Antonija tužiteljici i prosljedila mail da joj ide ugovor identičnog sadržaja, osim razlike "određeno", odnosno "neodređeno vrijeme". Navodi da je kolegica koja je nju mijenjala toga dana donijela primjerak toga ugovora gđi Antoniji, radi uručjenja tužiteljici, da napravi uvid u isti i da je tužiteljica tada tražila vrijeme radi konzultacije s pravnikom te se nakon određenog vremena vratila i bez pogovora potpisala ugovor i predala ga gđi Antoniji. Pojasnila je da tog 25.04.2025. ona uopće nije bila na poslu i da sve ovo što je iskazivala za taj dan, proizlazi iz informacija dobivenih od kolegice Ivančice Kovačić, koja ju je mijenjala taj dan i koja je isprintala i potpisala ugovor, kao i informacija dobivenih od gđe Antonije, odnosno temeljem uvida u dokumentaciju. Pojasnila je da se radilo o socijalnoj osjetljivosti u odnosu na razloge zašto su tužiteljici ipak ponudili daljnji rad temeljem ugovora na određeno vrijeme, jer se ona nadala da će tužiteljica uspjeti prevladati te razloge za koje se prvotno navodilo da nije zadovoljila na probnom radu (jer se obraćala korisnicima sa "ti", odnosno neprimjerenim rječnikom, odnosno psovanjem, da se glasno obraćala kolegicama, da je površno i

nepravovremeno odrađivala zadatke), ali da je za sve to postojao prostor da se to popravi. Navodi da se tužiteljica u jednom dijelu doista i korigirala te smatra da se kod tužiteljice nije radilo o egzistencijalnom problemu, jer su poslovi čistačica i kuhara trenutno vrlo traženi. Na upit koliko je ukupno sastanaka održano s tužiteljicom na tematiku radnog odnosa, odgovorila je da su bila dva sastanka, i to prvi 22.04.2025. kada su bile prisutne tužiteljica, kolegica Antonija i ona te drugi sastanak od 25.04.2025., na kojem ona nije bila fizički prisutna. Na upit je li bilo komunikacije vezano za sklapanje ugovora o radu između tužiteljice i Antonije Šipka, odgovorila je potvrdno te je navela da je kolegica Antonija ujutro 25.04.2025. telefonski kontaktirala tužiteljicu vezano za nastavak rada prema ugovoru na određeno vrijeme i prestanak ugovora na neodređeno vrijeme te da je nastavak te komunikacije bio pisano, putem maila, u kojem je tužiteljica od gđe Antonije tražila da joj se složi ugovor. Navela je da je taj 25.04.2025. bio petak i da je ona odmah u ponedjeljak ujutro po dolasku na posao izvršila uvid i u dokumentaciju koja se odnosi na predmet spora. Ravnateljica tuženika, na upit da li trenutno postoji potreba u sistematizaciji kod tuženika za radno mjesto čistačice, odgovara da trenutno postoji upražnjeno jedno mjesto i da je ta činjenica vezana za postojanje predmetne tužbe, odnosno pojašnjava da tuženik cijelo vrijeme, tj. i prije podnošenja predmetne tužbe, ima potrebu za radnim mjestom čistačice. Potvrđuje da poslodavac primjenjuje Zakon o radu, a na upit da li zna da se probni rad može produžiti do 6 mjeseci, odgovara da su tada trebali donijeti odluku ili o produljivanju probnog rada za 6 mjeseci ili o mogućnosti zapošljavanja na duži period, a obzirom na mišljenje Povjerenstva koje je bilo negativno, što je inače rijetko, poslodavac se odlučio za ovu drugu opciju. Na upit kako zna da je tužiteljica bez pogovora potpisala ugovor o radu na određeno vrijeme, ako nije bila tome prisutna, odgovorila je da je o tome već prethodno iskazivala, vezano za to na koji način ima saznanja o zbivanjima od dana 25.04.2025. i da je u toj konkretnoj situaciji zapravo bila odluka na tužiteljici hoće li prihvatiti rad na određeno vrijeme. Zaključno, na upit je li tužiteljica pri potpisivanju ugovora na određeno vrijeme, odnosno tijekom rada po istome, kada tražila sklapanje ugovora na neodređeno vrijeme, odgovara da se ne sjeća da bi tužiteljica tako nešto tražila.

11. Iskazom svjedoka Antonije Šipka (djevojačkog prezimena Škripac), sud je utvrdio da kod tuženika radi unatrag 10 godina i da cijelo vrijeme obavlja poslove radnog mjesta računovodstvenog referenta te da je upoznata s predmetom ovoga spora. Navodi da u opis njezinih poslova ulaze i kadrovski poslovi, pa na daljnji upit navodi da je komunicirala s tužiteljicom vezano za njezin radni odnos. Dalje navodi da je tužiteljica s tuženikom sklopila dva ugovora o radu, pri čemu je prvi ugovor bio na neodređeno vrijeme s ugovorenim probnim radom od 3 mjeseca. Navodi da je tužiteljica odradila probni rad, ali da na njemu nije zadovoljila te da o tome postoji zapisnik Povjerenstva i da je tužiteljica bila upoznata sa zapisnikom vezano za njezin probni rad. Naime, tužiteljica, ravnateljica i ona, tj. svjedok, bile su na sastanku na kojem je ravnateljica usmeno iznijela detalje toga zapisnika i koliko se sjeća, predložila ga je tužiteljici. Na upit da li se sjeća kada je taj sastanak bio, odgovara dana 22.04.2025. Sjeća se da je ravnateljica tada rekla tužiteljici da postoji još jedna šansa, odnosno netom prije nego što je tužiteljici istekao probni rad, jedna izvršiteljica istog radnog mjesta kao tužiteljica, odnosno jedna druga spremačica je otišla na roditeljski dopust s očekivanim dužim trajanjem. Navodi da je tada ravnateljica rekla tužiteljici da postoji mogućnost nastavka njezinog rada, i to temeljem ugovora na određeno vrijeme kao zamjena za Antoniju Pranjić Demirović i da je ravnateljica tada rekla tužiteljici da se ona kroz taj ugovor na određeno vrijeme

može popraviti u svome radu i komunikaciji s korisnicima. Dalje navodi da su tada rekle tužiteljici da do petka u tome tjednu razmisli o radu na određeno vrijeme i da se izjasni do petka, a kako se tužiteljica njoj nije javila sve do petka, to je ona, tj. svjedok kontaktirala nju da je pita da li će se prekinuti radni odnos ili sklapati ugovor na određeno. Tužiteljica još nije bila sigurna u svoju odluku, pa se kroz sat vremena javila mailom i napisala je da joj pripremi ugovor i da će ga ona potpisati toga dana do kraja radnog vremena, odnosno u drugom mailu je napisala dok pročita taj ugovor o radu na neodređeno (omaškom u zapisniku s glavne rasprave piše "neodređeno", a ispravno je "određeno") vrijeme i dok razmisli. Navodi da je taj petak bio 25.04.2025. i da ravnateljica toga dana nije bila na poslu, odnosno nije bila prisutna i taj dan joj je zamjena bila Ivančica Kovačić, i to na drugoj lokaciji na Lašćinskoj cesti. Navodi da je tužiteljica pitala je li ugovor pripremljen, i to također putem maila, a u međuvremenu je došla kolegica Ivančica s fizičkim primjerkom ugovora. Stoga je ona, tj. svjedok tada pozvala tužiteljicu koja je pitala da li može fotografirati ugovor, što joj je ona dozvolila i tužiteljica se vratila kroz 20-tak minuta i potpisala je ugovor. Navodi da je tužiteljica na onom prvom sastanku pitala što će biti ako ne potpiše ugovor na određeno vrijeme, a da joj je ona rekla da će doći do njezine odjave s mirovinskog i zdravstvenog osiguranja. Na upit ima li saznanja je li tužiteljica prethodno, prije 22.04.2025. bila upozorena na svoj rad, odgovorila je potvrdno, jer je tužiteljčina nadređena njezina kolegica u računovodstvu i poznato joj je da je tužiteljica bila više puta usmeno upozoravana te da ta upozorenja, po njezinim saznanjima, obzirom se radilo o usmenim upozorenjima, nisu bila negdje evidentirana.

12. Nakon saslušanja ravnateljice tuženika i svjedoka Antonije Šipka, provedeno je i dopunsko saslušanje tužiteljice, koja je na upit je li mailom komunicirala sa svjedokom Antonijom Šipka vezano za sklapanje novog ugovora o radu, odgovorila da je prethodno rekla da nije, ali da dozvoljava mogućnost i da je bilo drugačije, jer bi zapravo trebala pogledati svoje mailove koje je upućivala. Na upit je li dana 22.04.2025. bila na sastanku sa svjedokom i s ravnateljicom, a dana 25.04.2025. samo sa svjedokom, odgovara da se samih datuma kao takvih ne sjeća, ali da je točno da su na prvom sastanku bile sve tri, a na drugom samo Antonija i ona. Na upit je li imala kakav prigovor na ponuđeni ugovor na određeno vrijeme, odgovorila je da nije imala, ali se ponovno pozvala na svoje socijalne prilike, tj. činjenicu dvoje malodobne djece. Na upit je li tijekom trajanja probnog rada bila upozoravana na svoj odnos prema radu, odgovara da je samo jednom prilikom bila usmeno upozorena od svoje šefice, ali da nije bilo nikakvih psovki koje su se ranije spominjale, a vezano za obraćanje korisnicima, pojasnila je da se nekima doista obraćala s "ti", a iz razloga što su oni tako tražili. Na upit je li joj na prvom sastanku održanom dana 22.04.2025. bio predložen zapisnik ocjene Povjerenstva da nije zadovoljila na probnom radu, odgovorila je da nije sigurna, odnosno da se toga ne sjeća. Na upit je li joj poznato čiji je mail malacrnkamalausamljena@gmail.com, odgovorila je da ne zna čiji je mail "malacrnka", a da je "malausamljena" njezin prijašnji mail. Na upite je li joj poznato da je s tog njezinog maila upućen mail dana 25.04.2025., u kojem piše: "Aj pripremi ugovor docu po njega, al do kraja dana ti potpišem.", odnosno je li ona to pisala, odgovorila je da ne zna, odnosno da je već ranije rekla da mora izvršiti uvid u svoje mailove.

13. Sud je iskazu zakonske zastupnice tuženika Nataše Koražija i iskazu svjedoka Antonije Šipka poklonio vjeru u cijelosti, jer se ovome sudu ukazuju kao istiniti, logični, životno uvjerljivi te međusobno suglasni u odnosu na odlučne

činjenice, pri čemu tužiteljica nije prigovorila istinitosti iskaza svjedoka Antonije Šipka niti u jednom dijelu. Iskazu tužiteljice sud je poklonio vjeru u svim dijelovima koji se odnose na činjenice koje među strankama nisu bile sporne, odnosno u onim dijelovima u kojima nije u suprotnosti s iskazom zakonske zastupnice tuženika Nataše Koražija i svjedoka Antonije Šipka.

14. U odnosu na relevantne odredbe materijalnog prava, odnosno odredbe ZR-a, sud navodi da je čl. 10 st. 1 ZR-a propisano da se radni odnos zasniva ugovorom o radu.

Odredbom čl. 11 ZR-a u st. 1 propisano je da se ugovor o radu sklapa na neodređeno vrijeme, osim ako ZR-om nije drukčije određeno. Čl. 11 ZR-a u st. 2 propisano je da ugovor o radu na neodređeno vrijeme obvezuje stranke dok ne prestane na način određen ZR-om.

Nadalje, odredbom čl. 12 ZR-a uređeno je pitanje ugovora o radu na određeno vrijeme te je u st. 1 propisano da se ugovor o radu iznimno može sklopiti na određeno vrijeme za zasnivanje radnog odnosa čiji je prestanak unaprijed utvrđen kada je zbog objektivnog razloga potreba za obavljanjem posla privremena. Prema st. 2 ovoga čl., ugovor o radu iz st. 1 toga članka može se sklopiti u najdužem trajanju od tri godine. Čl. 12 ZR-a u st. 3 propisano je da se pod objektivnim razlogom koji opravdava sklapanje ugovora o radu na određeno vrijeme i koji se u tom ugovoru mora navesti smatra zamjena privremeno nenazočnog radnika te obavljanje posla čije je trajanje zbog prirode njegova izvršenja ograničeno rokom ili nastupanjem određenog događaja. Nadalje, ovim člankom u st. 4 propisano je da se s istim radnikom smije sklopiti najviše tri uzastopna ugovora o radu na određeno vrijeme čije ukupno trajanje, uključujući i prvi ugovor, nije duže od tri godine. Osim toga, čl. 12 ZR-a u st. 7 propisuje da iznimno od stavaka 2 i 4 toga članka, trajanje ugovora o radu na određeno vrijeme, kao i ukupno trajanje svih uzastopnih ugovora o radu sklopljenih na određeno vrijeme, uključujući i prvi ugovor, smije biti neprekinuto duže od tri godine, između ostalog, i ako je to potrebno zbog zamjene privremeno nenazočnog radnika (st. 7 podst. 1).

Nadalje, odredbom čl. 53 ZR-a uređeno je pitanje ugovaranja i trajanja probnog rada te je u st. 1 propisano da se prilikom sklapanja ugovora o radu može ugovoriti probni rad, dok prema st. 3 ovoga čl. probni rad iz stavka 1 ne smije trajati duže od šest mjeseci. Ovim čl. u st. 4 propisano je da iznimno od st. 3, razdoblje u kojem je određen probni rad može trajati duže ako je tijekom njegova trajanja radnik bio privremeno odsutan, osobito zbog privremene nesposobnosti za rad, korištenja roditeljskih i roditeljskih prava prema posebnom propisu i korištenja prava na plaćeni dopust iz čl. 86 ZR-a. Čl. 53 ZR-a u st. 5 propisuje da se u slučaju iz st. 4, trajanje probnog rada može produžiti razmjerno dužini trajanja nenazočnosti na probnom radu, tako da ukupno trajanje probnog rada prije i nakon njegova prekida ne može biti duže od šest mjeseci. Čl. 53 ZR-a u st. 8 propisano je da nezadovoljavanje radnika na probnom radu predstavlja posebno opravdan razlog za otkaz ugovora o radu koji se radniku može otkazati tijekom njegova trajanja, a najkasnije zadnjeg dana probnog rada. Osim toga, čl. 53 ZR-a u st. 9 propisuje da se na otkaz iz st. 8 ne primjenjuju odredbe ZR-a o otkazu ugovora o radu, osim čl. 120, čl. 121 st. 1 i čl. 125 ZR-a.

Nadalje, odredbom čl. 112 st. 1 ZR-a uređeno je pitanje načina prestanka ugovora o radu te je propisano da ugovor o radu prestaje: 1) smrću radnika; 2) smrću poslodavca fizičke osobe; 3) smrću poslodavca obrtnika, ako u skladu s posebnim propisom nije došlo do prijenosa obrta; 4) prestankom obrta po sili zakona u skladu s posebnim propisom; 5) istekom vremena na koje je sklopljen ugovor o radu na

određeno vrijeme; 6) kada radnik navrší 65 godina života i 15 godina mirovinskog staža, osim ako se poslodavac i radnik drukčije ne dogovore; 7) sporazumom radnika i poslodavca; 8) danom dostave obavijesti poslodavcu o pravomoćnosti rješenja o priznanju prava na invalidsku mirovinu zbog potpunog gubitka radne sposobnosti; 9) otkazom i 10) odlukom nadležnog suda.

Odredbom čl. 115 ZR-a uređeno je pitanje redovitog otkaza ugovora o radu te je u st. 1 propisano da poslodavac može otkazati ugovor o radu uz propisani ili ugovoreni otkazni rok (redoviti otkaz), ako za to ima opravdani razlog, pa je između propisanih razloga navedenih u st. 1 podst. 1-4, u podst. 4 propisano da je to i u slučaju ako radnik nije zadovoljio na probnom radu (otkaz zbog nezadovoljavanja na probnom radu).

Odredbom čl. 120 ZR-a u st. 1 propisano je da otkaz mora biti u pisanom obliku, prema st. 2 poslodavac mora u pisanom obliku obrazložiti otkaz, dok se prema st. 3 otkaz mora dostaviti osobi kojoj se otkazuje.

Nadalje, odredbom čl. 133 ZR-a uređeno je pitanje sudske zaštite prava iz radnog odnosa te je u st. 1 propisano da radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa, može u roku od petnaest dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava. Istim čl. u st. 2 propisano je da ako poslodavac u roku od petnaest dana od dostave zahtjeva radnika iz st. 1 toga članka ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom.

Nadalje, odredbom čl. 135 st. 1 ZR-a propisano je da je u slučaju spora iz radnog odnosa, teret dokazivanja na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno, odnosno koja pokreće spor, ako ZR-om ili drugim zakonom nije drukčije uređeno.

Zaključno, odredbom čl. 8 ZR-a u st. 1 propisano je da su se poslodavac i radnik u radnom odnosu dužni pridržavati odredbi ZR-a i drugih zakona, međunarodnih ugovora koji su sklopljeni i potvrđeni u skladu s Ustavom Republike Hrvatske i objavljeni, a koji su na snazi, drugih propisa, kolektivnih ugovora i pravilnika o radu. Istim čl. u st. 4 propisano je da se na sklapanje, valjanost, prestanak ili drugo pitanje u vezi s ugovorom o radu, kolektivnim ugovorom ili sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, a koje nije uređeno ZR-om ili drugim zakonom, primjenjuju u skladu s naravi toga ugovora, opći propisi obveznoga prava.

15. Pod općim propisima obveznoga prava smatraju se odredbe ZOO-a, a u odnosu na predmet ovoga spora sud smatra da se imaju primijeniti sljedeće odredbe.

Odredbom čl. 2 ZOO-a propisano je da sudionici u prometu slobodno uređuju obvezne odnose, a ne mogu ih uređivati suprotno Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva.

Nadalje, u čl. 247 ZOO-a propisano je da je ugovor sklopljen kada su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora.

Nadalje, u odredbi čl. 249 ZOO-a uređeno je pitanje izjave volje, pa je u st. 1 citiranog čl. propisano da se volja za sklapanje ugovora može izjaviti riječima, uobičajenim znakovima ili drugim ponašanjem iz kojeg se sa sigurnošću može zaključiti o njezinu postojanju, sadržaju i identitetu davatelja izjave, dok je u st. 3 propisano da izjava volje mora biti učinjena slobodno i ozbiljno.

Nadalje, u odredbi čl. 269 ZOO-a uređeno je pitanje kakva činidba mora biti, pa je u st. 1 propisano da je objekt ugovorne obveze činidba koja se može sastojati u

davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju, dok je u st. 2 propisano da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva.

Nadalje, pitanje ništetnosti ugovora zbog činidbe uređeno je u čl. 270 ZOO-a, pa je u st. 1 propisano da je ugovor ništetan kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, odnosno u st. 2 propisano je da je ugovor sklopljen pod odgodnim uvjetom ili rokom valjan, ako je prije ispunjenja uvjeta, odnosno isteka roka činidba postala moguća, dopuštena, određena ili određiva.

Nadalje, odredbom čl. 271 ZOO-a propisano je da je činidba nedopuštena ako je protivna Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva.

U odnosu na odredbu na koju se poziva tužiteljica, vezano za mane svoje volje, sud navodi da je u čl. 279 st. 1 ZOO-a propisano da ako je ugovorna strana ili netko treći nedopuštenom prijetnjom izazvao opravdani strah kod druge strane tako da je ona zbog toga sklopila ugovor, druga strana može zahtijevati da se ugovor poništi. Istim čl. u st. 2 propisano je da se strah smatra opravdanim ako se iz okolnosti vidi da je ozbiljnom opasnošću ugrožen život, tijelo ili drugo značajno dobro ugovorne strane ili treće osobe. Citirani čl. 279 ZOO-a u st. 3 propisuje da je ništetan ugovor sklopljen uporabom sile prema ugovornoj strani.

Nadalje, odredbom čl. 330 ZOO-a propisano je da je ugovor pobojan kad ga je sklopila strana ograničeno poslovno sposobna, kad je pri njegovu sklapanju bilo mana volje te kad je to ZOO-om ili posebnim propisom određeno.

Nadalje, odredbom čl. 331 st. 1 ZOO-a propisano je da ugovorna strana u čijem je interesu pobojnost ustanovljena, može zahtijevati da se ugovor poništi.

Sud još navodi da sukladno odredbi čl. 335 st. 1 ZOO-a pravo zahtijevati poništaj pobojnog ugovora prestaje istekom roka od jedne godine od saznanja za razlog pobojnosti, odnosno od prestanka prisile, a istim čl. u st. 2 propisano je da to pravo u svakom slučaju prestaje istekom roka od tri godine od dana sklapanja ugovora.

16. Ocjenjujući sadržaj spisu priležeće dokumentacije i iskaze parničnih stranaka i saslušanog svjedoka, a u svezi s relevantnim odredbama materijalnog prava, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

17. U prvom redu, sud smatra da je tuženik kao poslodavac postupio zakonito kada je produljio probni rad tužiteljice ugovoren u trajanju od 3 mjeseca, a razmjerno dužini trajanja nenazočnosti tužiteljice na probnom radu zbog privremene nesposobnosti za rad, odnosno tuženik je postupio u skladu s odredbama čl. 53 st. 4 i st. 5 ZR-a. Sud ističe da ukupno trajanje probnog rada prije i nakon prekida ne može biti duže od 6 mjeseci, a u konkretnom slučaju produžetak probnog rada tužiteljice nije mogao biti duže od 25.04.2025., jer više nije bilo njezine privremene nesposobnosti za rad.

18. Sud smatra da su točni suglasni iskazi zakonske zastupnice tuženika i svjedoka Antonije Šipka da tužiteljica nije zadovoljila na probnom radu, ali tada joj je poslodavac trebao otkazati Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, a zbog neuspjeha probnog rada, sukladno citiranoj odredbi čl. 115 st. 1 podst. 4 ZR-a, u svezi s čl. 53 st. 8 ZR-a. Dakle, poslodavac je trebao tužiteljici dostaviti pisanu obrazloženu odluku o otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme, sukladno čl. 120 ZR-a. Sud je u odnosu na izvedene dokaze zaključio da poslodavac isto nesporno nije učinio, jer u sudski spis nije dostavio nikakvu odluku o otkazu tužiteljičinog Ugovora o radu sklopljenog dana 13.12.2024.

19. Sud je prihvatio iskaze zakonske zastupnice tuženika i svjedoka Antonije Šipka da se radilo o socijalnoj osjetljivosti poslodavca u odnosu na tužiteljicu, ali ujedno i o istovremenoj potrebi poslodavca za obavljanjem poslova radnog mjesta čistačice, pa da je iz tih razloga tužiteljici ponuđen na sklapanje Ugovor o radu na određeno vrijeme, koji je ona prihvatila, odnosno i potpisala.

Međutim, ukoliko je tužiteljica smatrala da su njezina prava iz radnog odnosa bila povrijeđena, tada je unatoč potpisu Ugovora o radu na određeno vrijeme, trebala u roku od 15 dana od dana sklapanja toga Ugovora, poslodavcu izjaviti zahtjev za zaštitu prava sukladno čl. 133 st. 1 ZR-a, ali radi utvrđenja da se ona i nadalje nalazi u radnom odnosu kod poslodavca, ovdje tuženika, i to temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme, jer joj isti nije bio otkazan na zakonit način. Tužiteljica je nesporno poslodavcu podnijela zahtjev za zaštitu prava prema čl. 133 st. 1 ZR-a, ali se u istome ona poziva samo na mane svoje volje, odnosno tužiteljica niti u zahtjevu za zaštitu prava, a niti u predmetnoj tužbi ne predlaže utvrditi da je tuženik kao poslodavac umanjio njezina prava iz radnog odnosa, jer joj je bez otkazivanja ugovora o radu s većim pravima (Ugovor o radu na neodređeno vrijeme) ponudio na sklapanje ugovor o radu s manjim pravima (Ugovor o radu na određeno vrijeme) te da se ona zbog toga i nadalje nalazi u radnom odnosu na neodređeno vrijeme. Zbog navedenog je ovaj sud zaključio da je došlo do prekluzije prava tužiteljice na rad kod poslodavca, tj. tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme.

20. Vezano za mane volje tužiteljice, ovaj sud smatra da tužiteljica u predmetnoj parnici nije dokazala da je Ugovor o radu na određeno vrijeme sklopljen dana 25.04.2025. potpisala pod prijetnjom. Pri tome je upravo iskazom same tužiteljice utvrđeno da prema njoj nije bilo nikakve prijetnje da mora potpisati taj Ugovor, iako se ona osjećala kao da se njoj prijeti. Osim toga, iskazom tužiteljice utvrđeno je i da ona nije imala nikakav prigovor na ponuđeni Ugovor o radu na određeno vrijeme prije potpisivanja istog. Sud je iskazu tužiteljice upravo u ovom odlučnom dijelu poklonio vjeru u cijelosti.

U odnosu na same radnje tužiteljice, kako ih je opisala svjedok Antonija Šipka da su se odvijale dana 25.04.2025., sud je svjedoku poklonio vjeru u cijelosti kada je izjavila da je toga dana s tužiteljicom komunicirala i putem maila i da je tužiteljica u prvom mailu napisala da joj ona, tj. Antonija Šipka pripremi ugovor i da će ga potpisati toga dana do kraja radnog vremena; nadalje u sljedećem mailu je tužiteljica napisala da će potpisati ugovor na određeno vrijeme dok ga pročita i dok razmisli, dok je u trećem mailu tužiteljica pitala je li ugovor pripremljen. Iskazom svjedoka Šipka utvrđeno je da je ona u konačnici tog 25.04.2025. pozvala tužiteljicu na potpisivanje Ugovora i da je tužiteljica pitala da li Ugovor može fotografirati, što joj je svjedok i dozvolila te da se tužiteljica vratila kroz dvadesetak minuta i potpisala je Ugovor. Iz navedenog je ovaj sud zaključio da su potpuno točni navodi tuženika iz odgovora na tužbu, odnosno tijekom postupka da je tužiteljica bez primjedbi i komentara potpisala novi ugovor o radu na određeno vrijeme.

21. Kao što je već rečeno, u postupku nije bilo sporno da su na temu sklapanja ugovora o radu na određeno vrijeme s tužiteljicom bila održana dva sastanka, pa je u odnosu na iskaze stranaka i svjedoka Antonije Šipka sud utvrdio da su na prvom sastanku od 22.04.2025. bile prisutne ravnateljica tuženika, tužiteljica i svjedok Antonija Šipka i da je tužiteljici rečeno da nije zadovoljila na probnom radu i predložen joj je zapisnik Povjerenstva za praćenje radnika tijekom probnog rada, odnosno tužiteljici je rečeno da će joj istekom probnog rada biti ponuđen ugovor o radu na određeno vrijeme radi zamjene Antonije Pranjić Demirović, a u protivnom da

će s danom 25.04.2025. biti odjavljena s mirovinskog i zdravstvenog osiguranja. Sud navodi da je 22.04.2025. bio utorak, dok je 25.04.2025. bio petak, pa sud smatra da je tužiteljica u tih nekoliko dana imala dovoljno vremena razmisliti o ponudi poslodavca, ali i konzultirati stručnu pravnu pomoć. U postupku nije bilo sporno da je tužiteljica u spornom razdoblju bila članica Sindikata koji je i zastupa u ovome postupku, pa je, prema mišljenju ovoga suda, ako je imala sumnje u pravilnost postupanja poslodavca (koji je prema njezinoj tvrdnji, odnosno iskazu dovodi u bitno nepovoljniji položaj), trebala odmah dana 22.04.2025. zatražiti stručnu pravnu pomoć i konzultirati se prije potpisivanja Ugovora o radu na određeno vrijeme. Kako je tužiteljica taj Ugovor nesporno potpisala, to sukladno odredbi čl. 135 st. 1 ZR-a, jer je teret dokazivanja na njoj, na tužiteljici leži teret dokaza da postoji zakonski razlog za poništaj tog Ugovora na određeno vrijeme od 25.04.2025.

22. U odnosu na prijetnju kao jednu od mana volje na koju se poziva tužiteljica, ta prijetnja se po iskazu tužiteljice i tvrdnjama njezinog punomoćnika odnosi samo na okolnost da će se njoj otkazati raniji ugovor o radu (na neodređeno vrijeme), a ne na prijetnju da ona mora sklopiti novi ugovor o radu (na određeno vrijeme). Sud za prijetnju navodi da je to jedna od mana volje koja ugovornu stranu navodi na sklapanje ugovora pod prijetnjom straha. Pri tome, kada je ugovor sklopljen pod utjecajem prijetnje, on nije ništetan od samog početka, već je pobojan, a što znači da oštećena strana sudskim putem može tražiti njegovo poništenje. Prijetnja, odnosno psihička prisila postoji onda kada jedna ugovorna strana izaziva opravdani strah kod druge strane tako da joj je stavila u izgled neko zlo, čime ju je prisilila da sklopi pravni posao. Stoga, da bi se prijetnja uvažila kao razlog za poništenje pravnog posla, moraju biti ispunjene određene zakonske pretpostavke, a to su ozbiljna opasnost, nedopuštenost te uzročna veza.

U odnosu na ozbiljnu opasnost, prijetnja mora izazvati opravdani strah da je u pitanju neposredna ili znatna opasnost za život, tijelo, imovinu ili drugo značajno dobro ugovorne strane ili bliske joj osobe. Kod protupravnosti, zlo kojim se prijeti mora biti nedopušteno, kao primjerice prijetnja nasiljem, kaznenim djelom, otkrivanjem nečije sramotne tajne ili se prijetnjom želi postići nešto na što se po zakonu ili ugovoru nema pravo. U odnosu na uzročnu vezu, prijetnja mora biti odlučujuća, odnosno da nije bilo prijetnje, oštećena strana ne bi sklopila takav pravni posao, odnosno ne bi ga sklopila pod tim uvjetima.

Sama prijetnja predstavlja psihičku prisilu, odnosno stranka ima "izbor", iako je prisiljena strahom, pa je njezina volja očitovana, ali je iskrivljena zbog mane volje i takav je pravni posao pobojan. Osim navedenog, ovaj sud ističe da osoba prema kojoj je bila vršena prijetnja može zahtijevati od suda da poništi ugovor, time da se pravo na podnošenje tužbe za poništenje pobojnog ugovora zbog prijetnje veže uz zakonske prekluzivne rokove, odnosno prema ZOO-u to pravo prestaje istekom jedne godine od saznanja za prijetnju (subjektivni rok), odnosno najkasnije za tri godine od sklapanja posla (objektivni rok). Vezano za teret dokazivanja, isti je na tužitelju, odnosno konkretno ovdje tužiteljici, sukladno čl. 135 st. 1 ZR-a, jer je ona stranka koja tvrdi da je bila izložena prijetnji.

23. Cijeneći, u prvom redu, iskaz same tužiteljice saslušane kao stranke, sud je zaključio da konkretnog dana 25.04.2025. prema tužiteljici ni od koga od strane tuženika kao poslodavca nije bilo nikakve prijetnje da ona mora sklopiti ponuđeni Ugovor o radu na određeno vrijeme. Stoga, u toj konkretnoj situaciji, u odnosu na tužiteljicu nije bilo nikakve opasnosti, a posebice ne ozbiljne opasnosti, isto tako nije bilo nikakve protupravnosti, jer se tužiteljici nije prijetilo baš nikakvim zlom, a

posljedično na navedeno nije utvrđeno niti postojanje bilo kakve uzročne veze. Dakle, prema tužiteljici kod potpisivanja Ugovora o radu na određeno vrijeme dana 25.04.2025. nije bila vršena nikakva prijetnja, pa stoga tužiteljica ne može zahtijevati od ovoga suda da poništi taj Ugovor sklopljen između stranaka dana 25.04.2025.

24. U odnosu na odlučnu okolnost da li su na strani tužiteljice u trenutku potpisivanja Ugovora o radu na određeno vrijeme od 25.04.2025. postojale mane njezine volje, sud je cijeneći izvedene dokaze iz ove pravne stvari, kao i sadržaj citirane odredbe čl. 279 ZOO-a, zaključio da u spornom trenutku na strani tužiteljice nije bilo mana njezine volje, jer se nije radilo o nedopuštenoj prijetnji prema tužiteljici koja je kod nje izazvala opravdani strah, a iz prije iznijetih razloga. Stoga sud za sporni Ugovor o radu na određeno vrijeme od 25.04.2025. smatra da predstavlja pravu volju stranaka, odnosno sud za taj Ugovor smatra da predstavlja dvostrani pravni posao s pravnim učincima i da obvezuje stranke sve dok ga sud konstitutivnom odlukom ne poništi. Pri tome je u odredbama čl. 330 do 335 ZOO-a uređeno pitanje poboynosti ugovora, a u predmetnom postupku ovaj sud je zaključio da nema elemenata za poništenje Ugovora o radu na određeno vrijeme od 25.04.2025., pa je Ugovor od 25.04.2025. i nadalje opstojan i proizvodi pravne učinke. Pri tome sud smatra da je prihvaćanje tužiteljice da sklopi taj Ugovor o radu na određeno vrijeme od 25.04.2025. bilo izraz njezine slobodne volje, a sukladno sadržaju ranije citirane odredbe čl. 2 ZOO-a, kojim čl. je uređeno pitanje slobode uređivanja obveznih odnosa. Slijedom navedenog, ovaj sud smatra da je predmetni Ugovor o radu na određeno vrijeme od 25.04.2025. sklopljen u skladu s prije citiranim odredbama čl. 247, čl. 249 i čl. 269 ZOO-a, pa takav Ugovor u svom cjelokupnom ugovorenom sadržaju obvezuje obje parnične stranke.

25. Ocjenjujući rezultate provedenog dokaznog postupka, a posebice iskaz tužiteljice kao stranke i svjedoka Antonije Šipka koja je bila prisutna kod potpisivanja Ugovora o radu na određeno vrijeme dana 25.04.2025. od strane tužiteljice, sud je zaključio da prema tužiteljici nije bilo nikakve prijetnje kod sklapanja, tj. potpisivanja tog novog ugovora, a to je bio Ugovor o radu na određeno vrijeme od 25.04.2025.

26. Sud je nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza, i to svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno u njihovoj sveukupnosti, utvrdio i zaključio da je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan, pa je stoga sud tužbeni zahtjev odbio i presudio je kao u izreci ove presude u toč. I.

27. U odnosu na zahtijevani parnični trošak, punomoćniku tuženika priznata je jednokratna nagrada u visini od 250 bodova, odnosno 500,00 eura, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/2023), i to tbr. 7 toč. 2. Istim je propisano da odvjetniku pripada jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak, bez obzira na broj radnji koje je poduzeo u visini od 250 bodova, i to između ostalih postupaka i za postupak iz radnih odnosa (konkretno – poništenje ugovora o radu). Punomoćniku tuženika je sukladno Tbr. 42 Tarife priznat i trošak PDV-a od 25% u iznosu od 125,00 eura. Stoga sveukupno priznati i obređeni trošak tuženika iznosi 625,00 eura.

Sud navodi da je Izmjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 126/2022) čl. 1 izmijenjen Tbr. 50 ranije Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 i 37/22), na način da vrijednost boda iznosi 15,00 kn. Sud još navodi da je Tarifom o nagradama i naknadi

troškova za rad odvjetnika (NN 138/2023) u Tbr. 54 vrijednost boda određena u iznosu 2,00 eura.

28. Tužiteljica je temeljem čl. 16 st. 1 toč. 3 Zakona o sudskim pristojbama oslobođena od plaćanja pristojbi u ovoj pravnoj stvari, a kao posloprimac u radnom sporu.

29. Slijedom svega navedenog, valjalo je presuditi kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 26. listopada 2026.

Sudac:
Melanija Centner

Dokument je elektronički potpisan:

Melanija Centner

Vrijeme potpisivanja:

26-10-2026

13:47:09

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#OC1156415448522D3034373535333732393739

OU=Signature

S=Centner

G=Melanija

CN=Melanija Centner

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana koja se podnosi ovom sudu, a o kojoj odlučuje nadležni Županijski sud.

Stranci koja je pristupila ročištu radi uručenja presude rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a uredno je obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a nije uredno obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana dostave prijepisa presude.

DNA

1. tužiteljici po punomoćniku

2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-2fc18**

Kontrolni broj: **0d08e-c0de7-ab8cb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Melaniya Centner, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.